

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

PROJEKTU ZMIANY MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIEJSCOWOŚCI Mroczeń, Łęka Mroczeńska, Marianka Mroczeńska, Żurawiniec

WYMAGANA W POSTĘPOWANIU STRATEGICZNEJ OCENY ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO



Opracowanie:
Tomasz Kwiatkowski
Mirosław Śmietanka
Anna Śmietanka

SPIS TREŚCI:

1. Podstawa formalno-prawna sporządzenia prognozy.
2. Informacja o zawartości, głównych celach oraz powiązaniach prognozy z innymi dokumentami
3. Informacja o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy.
4. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania.
5. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko.
6. Istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku realizacji miejscowego planu.
7. Stan środowiska na obszarach przewidywanych znaczącym oddziaływaniem.
8. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne w punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu.
9. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym. przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru.
10. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą, negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu oraz integralność tego obszaru.
11. Rozwiązania alternatywne w projektowanym dokumencie w zakresie celu ochrony obszarów Natura.
12. Streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym

1. Podstawa formalno-prawna sporządzenia prognozy.

Prognozę oddziaływania na środowisko opracowano na podstawie:

- Ustawy z dnia 3 października 2008r o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko /t.j. Dz. U. 2020 poz. 283/,
- Ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r Prawo ochrony środowiska / t.j. Dz. U. 2020 poz. 1219/,
- Ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym / t.j. Dz. U. 2020 poz. 293 ze zm. /,
- Ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r o ochronie przyrody / t.j. Dz. U. 2020 poz. 55/,
- Uchwała Rady Gminy w Baranowie nr XVI/119/2020 z dnia 21 lutego 2020 r. o przystąpieniu o przystąpieniu do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miejscowości Mroczeń, Łęka Mroczeńska, Marianka Mroczeńska, Żurawiniec.

2. Informacja o zawartości, głównych celach oraz powiązaniach planu z innymi dokumentami.

Prognoza sporządzona jest na potrzeby projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego miejscowości Mroczeń, Łęka Mroczeńska, Marianka Mroczeńska, Żurawiniec. Przewidywane zagospodarowanie: teren zabudowy produkcyjnej. składów i magazynów, teren zabudowy usługowej, teren usług sportu i rekreacji, zabudowy mieszkaniowej, tereny rolnicze.

Celem prognozy jest:

zachowanie ładu przestrzennego - takiego ukształtowanie przestrzeni, które tworzy harmonijną całość oraz uwzględnia uwarunkowania i wymagania funkcjonalne, społeczno – gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno estetyczne.

zrównoważony rozwój – rozumiany jako rozwój społeczno gospodarczy, w którym następuje proces integrowania działań politycznych, gospodarczych i społecznych, z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych, w celu zagwarantowania możliwości zaspokajania podstawowych potrzeb poszczególnych społeczności lub obywateli zarówno współczesnego pokolenia, jak i przyszłych pokoleń.

ochrona środowiska – rozumiana jako podjęcie lub zaniechanie działań, umożliwiające zachowanie lub przywracanie równowagi przyrodniczej; ochrona ta polega w szczególności na:

- racjonalnym kształtowaniu środowiska i gospodarowaniu zasobami środowiska zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju,
- przeciwdziałaniu zanieczyszczeniom,
- przywracaniu elementów przyrodniczych do stanu właściwego;

Ograniczenie oddziaływania na środowisko - należy rozumieć oddziaływanie na ogół elementów przyrodniczych, w tym także przekształconych w wyniku działalności człowieka, a w szczególności powierzchnię ziemi, kopaliny, wody, powietrze, krajobraz, klimat oraz pozostałe elementy różnorodności biologicznej, a także wzajemne oddziaływania pomiędzy tymi elementami. Rozumie się przez to również oddziaływanie na zdrowie ludzi.

Celem prognozy jest określenie i ocena prognozowanych skutków wpływu realizacji ustaleń zmiany planu w odniesieniu do poszczególnych elementów środowiska. Uwzględnia ona wszystkie najważniejsze komponenty środowiska naturalnego i ich wzajemne powiązania oraz warunki życia mieszkańców.

3. Informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy.

Przy sporządzaniu przedmiotowego opracowania wykorzystano metodę oceny skutków wpływu ustaleń planu na środowisko przyrodnicze, składającą się z dwóch etapów:

- analizy środowiska przyrodniczego, przeprowadzonej w sposób kompleksowy metodami kameralnymi oraz terenowymi (wizja w terenie),
- ocena właściwa, przy użyciu podejścia systemowego.

Podstawowym założeniem opracowania jest traktowanie środowiska jako systemu, którego elementy są ze sobą wzajemnie powiązane i zachodzą między nimi określone relacje.

Prognozę sporządzono w oparciu o dostępne materiały źródłowe:

- Dokumenty geodezyjne tj. wypisy z rejestru ewidencji gruntów, mapa syt. wys. oraz ewidencji gruntów.
- Raport o stanie środowiska w województwie wielkopolskim w 2019 r opracowany przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu (www.poznan.wios.gov.pl).
- Choiński A., 2000, *Komentarz do mapy hydrograficznej Polski arkusz Wieruszów*. Główny Geodeta Kraju. Warszawa 2000.
- Choiński A., 2000, *Komentarz do mapy hydrograficznej Polski arkusz Kępno*. Główny Geodeta Kraju. Warszawa 2000.
- Górnik M. *Mapa hydrogeologiczna Polski 1:50 000, arkusz Wieruszów*, Państwowy Instytut Geologiczny, Warszawa 1998.
- Górnik M. *Objaśnienia do mapy hydrogeologicznej Polski 1:50 000, arkusz Wieruszów*, Państwowy Instytut Geologiczny, Warszawa 1998.
- Haisig J., Wilanowski S., *Szczegółowa mapa geologiczna Polski 1:50 000, arkusz Wieruszów*, Państwowy Instytut Geologiczny, Warszawa 2002.

- Haisig J., Wilanowski S., *Objaśnienia do szczegółowej mapy geologicznej Polski 1:50 000, arkusz Wieruszów*, Państwowy Instytut Geologiczny, Warszawa 2002.
- Kozacki L. i in., 2006, *Komentarz do mapy sozologicznej Polski arkusz Wieruszów. Główny Geodeta Kraju. Warszawa 2006.*
- Kozacki L. i in., 2006, *Komentarz do mapy sozologicznej Polski arkusz Kępno. Główny Geodeta Kraju. Warszawa 2006.*
- Kleczkowski A. S. (red), 1999, *Mapa Głównych Zbiorników Wód Podziemnych wymagających szczególnej ochrony*, AGH Kraków.
- Kondracki J. 2000., *Geografia fizyczna Polski*. PWN, Warszawa.
- Kowalczyk R., *Opracowanie ekofizjograficzne, cel, zakres i metoda sporządzania. (Internet).*
- *Mapa sozologiczna Polski arkusz Wieruszów. Główny Geodeta Kraju. Warszawa 2006.*
- *Mapa sozologiczna Polski arkusz Kępno. Główny Geodeta Kraju. Warszawa 2006.*
- *Mapa hydrograficzna Polski arkusz Wieruszów. Główny Geodeta Kraju. Warszawa 2000.*
- *Mapa hydrograficzna arkusz Kępno. Główny Geodeta Kraju. Warszawa 2000.*
- Materiały z przeprowadzonej wizji lokalnej terenu objętego planem.

4. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania.

Instrumentem badania jakości środowiska jest monitoring przeprowadzany na podstawie obowiązujących aktów prawnych.

Analiza skutków realizacji postanowień planu powinna objąć w szczególności:

- monitoring postępów w realizacji zadań wynikających z zasad ochrony środowiska ustalonych w planie oraz przepisach szczególnych,
- zasad modernizacji, rozbudowy, budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej w tym szczególnie kanalizacji sanitarnej określonych w planie,
- zasad zagospodarowania terenu przewidzianego planem zagospodarowania terenu w celu wskazania ewentualnego odstępstw, nieprawidłowości.

Organ opracowujący plan miejscowy jest obowiązany przeprowadzić monitoring skutków realizacji postanowień przyjętego dokumentu w zakresie oddziaływania na środowisko. Pełna analiza skutków realizacji zmiany mpzp powinna uwzględnić:

- fizyczne zmiany krajobrazu wynikające ze zmian zagospodarowania terenu (zmiany struktury użytkowania gruntów, rozwój elementów infrastruktury technicznej, rozwój zabudowy);
- zmiany jakości poszczególnych elementów środowiska przyrodniczego (powietrza, wód, gleb, klimatu akustycznego, różnorodności biologicznej);
- zmiany w sferze społecznej i gospodarczej obszaru.

Przepisy ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie regulują metod analizy skutków realizacji zapisów mpzp ani częstotliwości ich przeprowadzania w odniesieniu do zmian jakości środowiska przyrodniczego oraz zmian zachodzących w sferze społecznej i gospodarczej. Jednak zgodnie z art. 32 w/w ustawy organ sporządzający mpzp, czyli Wójt Gmin zobowiązany jest przynajmniej raz w czasie kadencji rady gminy dokonać analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym.

Analiza taka powinna zatem obejmować również analizę skutków realizacji ustaleń uchwalonych mpzp. W zakresie zmian zagospodarowania terenów. Badaniu jakości środowiska służy regularny monitoring jego poszczególnych komponentów, w tym powietrza, wody, gleb, klimatu akustycznego. Analiza porównawcza wyników przeprowadzonych w ramach monitoringu pomiarów i obserwacji powinna być podstawową metodą analizy skutków realizacji ustaleń planu w środowisku przyrodniczym.

Do prowadzenia monitoringu środowiska zobligowane są państwowe organy monitoringu środowiska, zgodnie z wymogami przepisów odrębnych. Badania jakości poszczególnych komponentów środowiska dokonywane powinny być regularnie, a ich zakres i częstotliwość wynikać z charakteru inwestycji dopuszczonych do realizacji na mocy zapisów planu oraz potrzeb sporządzenia raportu z wykonania gminnego programu ochrony środowiska, którego opracowanie należy do obowiązków organów gminy. W związku z czym podmiotem odpowiedzialnym za regularność pomiarów winna być Gmina Baranów.

Współpraca z WIOŚ w Poznaniu umożliwi wykorzystanie wyników specjalistycznych pomiarów, które mogą być wykorzystywane do dalszych analiz i ocen. Szczególnie pożądane mogą być dane z pomiarów:

- 1) fizyczno-chemicznych wód powierzchniowych i podziemnych, ścieków, gleby;
- 2) wielkości wytwarzanych i składowanych odpadów;
- 3) wielkości zanieczyszczeń powietrza (emisja), spalin i gazów technologicznych (emisja);
- 4) hydrobiologicznych wód powierzchniowych, osadów dennych i osadów czynnych;
- 5) bakteriologicznych wód powierzchniowych, podziemnych, ścieków i osadów;
- 6) hałasu;
- 7) promieniowania elektromagnetycznego w środowisku.

Zalecaną metodą analizy skutków realizacji ustaleń mpzp jest kompleksowa analiza porównawcza przeprowadzana w oparciu o dane uzyskane w toku regularnego monitoringu środowiska przyrodniczego i antropogenicznego. Za najbardziej istotne, uznano monitorowanie następujących zjawisk i procesów:

- zmian w strukturze użytkowania gruntów (m.in. powierzchnia gruntów otwartych, terenów zieleni i terenów zainwestowanych oraz ich wzajemne proporcje);
- procesu tworzenia spójnego systemu terenów biologicznie czynnych oraz terenów zieleni urządzonej;
- procesu rozwoju infrastruktury służącej ochronie środowiska i minimalizowaniu negatywnych skutków postępującej urbanizacji;
- zmian jakości poszczególnych komponentów środowiska (m.in. powietrze, wody podziemne, gleby, klimat akustyczny na obszarach zamieszkałych);
- zmian w gospodarce wodno - kanalizacyjnej (m.in. długość sieci wodociągowej i kanalizacyjnej);
- zmian w sferze społecznej i gospodarczej obszaru (poziom zadowolenia mieszkańców, bezrobocie, zmiany podaży miejsc pracy itp.).

Resume

Metody analizy skutków realizacji postanowień planu (aktu prawa miejscowego).

- instrumentem badania jakości środowiska jest monitoring przeprowadzany na podstawie obowiązujących aktów prawnych. Zakres i częstotliwość pomiarów wynika z charakteru inwestycji realizowanych na podstawie ustaleń planu. Co najmniej raz w roku okresowej kontroli podlegają urządzenia i instalacje służące ochronie środowiska,
- dopełnienie obowiązujących procedur prawnych związanych z procesem inwestycyjnym.

Analiza skutków realizacji postanowień planu powinna objąć w szczególności monitoring postępów w realizacji:

- zadań wynikających z zasad ochrony środowiska ustalonych w planie oraz przepisach szczególnych,
- modernizacji, rozbudowy, budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej w tym szczególnie kanalizacji sanitarnej, dróg publicznych,
- obiektów użyteczności publicznej;

Ponadto analizą należy objąć:

- stopień wykorzystania terenu, postęp w realizacji ustaleń planu w odniesieniu do zmiany zagospodarowania terenu w tym zrealizowanych obiektów, budynków,
- zasad zagospodarowania terenu przewidzianych miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego w celu wskazania ewentualnego odstępstw, nieprawidłowości.

Analiza powinna dotyczyć dokumentacji oraz powinna być poparta wizją w terenie. Częstotliwość przeprowadzania analizy przedmiotowych zadań wynikać powinna z konieczności określenia perspektyw dalszego rozwoju i być przeprowadzana przynajmniej raz w czasie kadencji Rady.

5. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko.

Realizacja ustaleń zmiany planu nie przyczyni się do powstawania oddziaływań transgranicznych.

6. Istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji ustaleń planu.

Obszary chronione

W obowiązującym w Polsce prawie ochrona przyrody regulowana jest przepisami ustawy o ochronie przyrody. W jej rozumieniu ochrona przyrody polega na zachowaniu, zrównoważonym użytkowaniu oraz odnawianiu zasobów, tworów i składników przyrody tj.: dziko występujących roślin, zwierząt i grzybów; roślin, zwierząt i grzybów objętych ochroną gatunkową; zwierząt prowadzących wędrowny tryb życia; siedlisk przyrodniczych; siedlisk roślin, zwierząt i grzybów zagrożonych wyginięciem, rzadkich i chronionych; tworów przyrody żywej i nieożywionej oraz kopalnych szczątków roślin i zwierząt; krajobrazu; zieleni w miastach i na wsiach; zadrzewień.

Tereny objęte zmianą planu nie leżą w granicach obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy o ochronie przyrody.

Położenie i ukształtowanie terenu

Obszar opracowania położony jest w południowej części Niziny Południowo-Wielkopolskiej – na Wysoczyźnie Wieruszowskiej. Jest to obszar wysoczyznowy zlodowacenia środkowopolskiego. Ukształtowanie powierzchni jest wynikiem procesów glacialnych zlodowacenia środkowopolskiego oraz procesów denudacyjno-akumulacyjnych. Rzędne terenu opracowania mieszczą się w granicach 160 – 188m n.p.m., nachylenie terenu jest równomierne.

Budowa geologiczna

Podłoże stanowią utwory trzeciorzędowe reprezentowane przez ily pstre – plioceńskie. Przedmiotowy obszar budują osady glajane oraz fluwiogajalne, których miąższość jest zróżnicowana. Osady czwartorzędowe reprezentowane są przez dwa poziomy glin morenowych o nieciągłej strukturze. W części południowej opracowania rozdzielone są warstwą pisków różnoziarnistych o miąższości kilkunastu metrów. W dolinie rzecznej występują piaski mulkowe i zailone do głębokości dochodzącej do 5-6m. W ciągu dolinnym znajdują się złoża torfu – nie są eksploatowane.

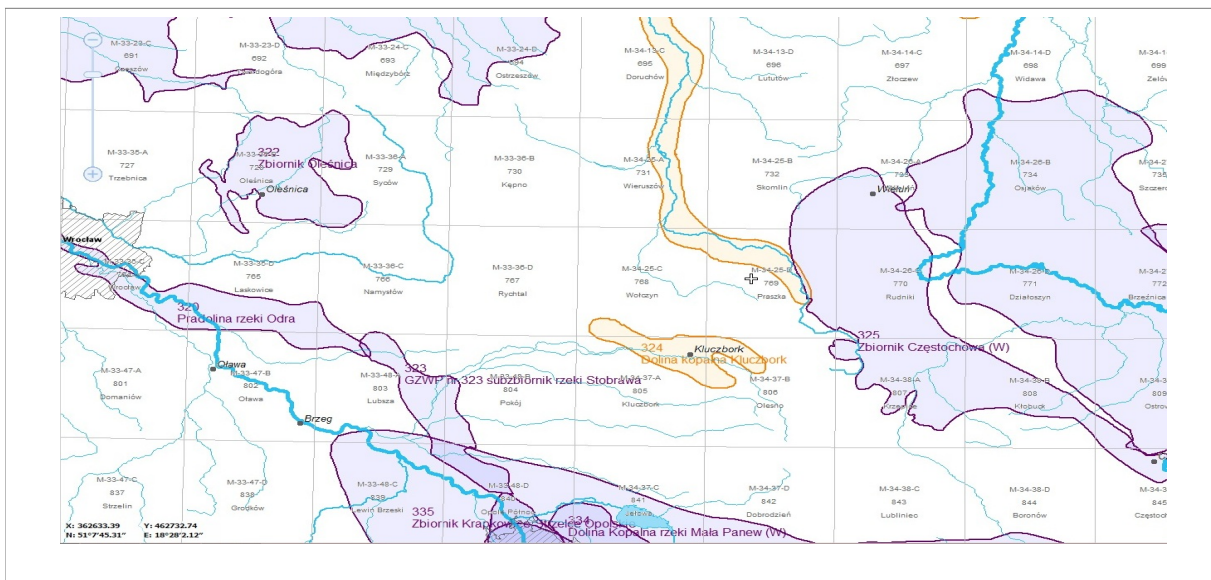
Wody powierzchniowe

Wody powierzchniowe należą do zlewni Niesobu. Badania monitoringowe w 2018 r. wykazały, że są to wody o dobrym stanie ekologicznym.

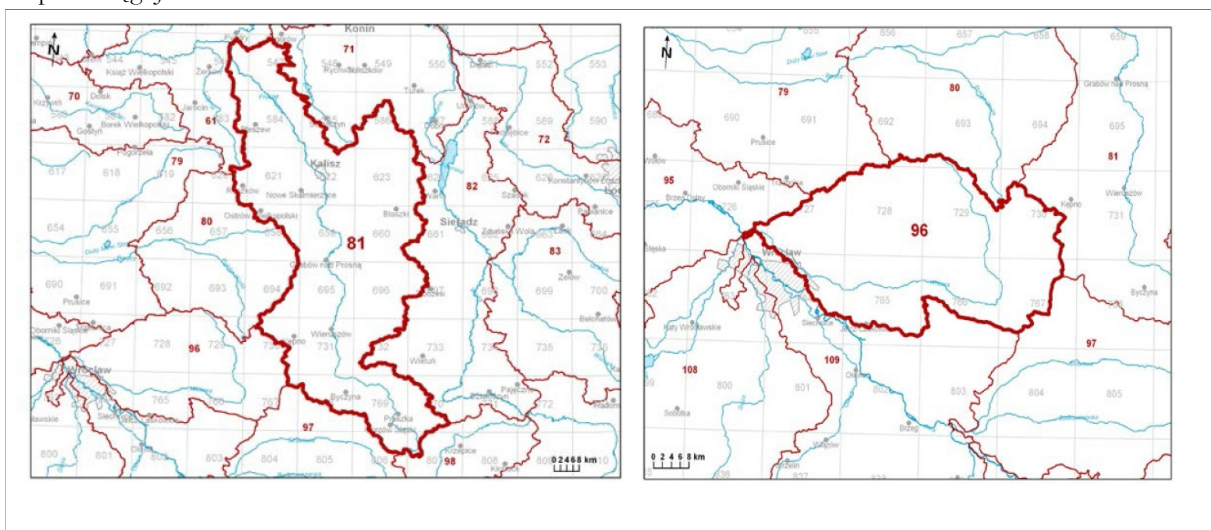
Wody podziemne

Obszar objęty opracowaniem położony jest w zasięgu zbiornika czwartorzędowego. Poziom gruntowy występuje w przypowierzchniowych warstwach piasków i żwirów, zwierciadło wody zalega na głębokości od 0,5 m do 8,0m. Poziom ten zasilany jest w drodze infiltracji wód opadowych, spływ wód odbywa się w kierunku zgodnym z nachyleniem terenu. Wody tego poziomu wykorzystywane są do celów gospodarczych. Badania jakości wód wgłębnych w rejonie ujęcia wody w Baranowie wskazują na okresowo ponadnormatywną zawartość azotanów. Wpływ na wysoki poziom powyższych związków może mieć przesiąkanie przez warstwy łatwoprzepuszczalne (piaski, żwiry) środków ochrony roślin i nawozów sztucznych.

Mapa. Główne Zbiorniki Wód Podziemnych.



Mapa. Zasięg JCWPd nr 81 i 96



Celem monitoringu jakości wód podziemnych jest dostarczenie informacji o stanie chemicznym wód podziemnych, śledzenie jego zmian oraz sygnalizacja zagrożeń w skali kraju, na potrzeby zarządzania zasobami wód podziemnych i oceny skuteczności podejmowanych działań ochronnych. Wyznaczono jednolite części wód podziemnych (JCWPd). Gmina Baranów należy do JCWPd nr 96 i nr 81 w rejonie działania Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu. Badania monitoringowe są prowadzone w punktach pomiarowych (studnie wiercone, piezometry) spełniających wymagania Ramowej Dyrektywy Wodnej. Badania jakości wód podziemnych prowadzone były w ramach monitoringu operacyjnego, którym zostały objęte jednolite części wód podziemnych zagrożone nieosiągnięciem dobrego stanu (w tym dla JCWPd nr 96, 81). Dane o wielkości poborów wskazują, że na obszarze 96,7% kraju w tym w rejonie Kępna nie stwierdza się nadmiernego czerpania zasobów wód podziemnych dostępnych do zagospodarowania. Ocena stanu chemicznego JCWPd - wód podziemnych zagrożonych nieosiągnięciem dobrego stanu została określona jako dobra. Należy przyjąć III klasę jakości wód podziemnych na podstawie punktów pomiarowych.

JCWPd nr 96

Ze względu na ukształtowanie terenu spływ wód powierzchniowych odbywa się w kierunku rzeki Odry. Główną bazą drenażu dla poziomów przypowierzchniowych oraz użytkowych poziomów wodonośnych jest również dolina rzeki Odry ciągnąca się wzdłuż południowo-zachodniej granicy JCWPd. Przepływ wód podziemnych generalnie

odbywa się z północnego-wschodu na południowy-zachód, w kierunku tej rzeki. Lokalnymi bazami drenażu są dwa główne prawobrzeżne dopływy Odry przepływające przez ten obszar: Widawa i Oleśnica (wraz z jej największym dopływem Dobrą). Wysokość powierzchni piezometrycznej w strefie centralnej i zachodniej obniża się od 220 do 110 m n.p.m., a we wschodniej od 180 do 120 m n.p.m. Zasilanie wód podziemnych piętra czwartorzędowego odbywa się poprzez bezpośrednią infiltrację opadów atmosferycznych wgląd nieizolowanych lub słabo izolowanych utworów piaszczysto-żwirowych. Neogeńskie piętro wodonośne charakteryzuje się naporowym, subartezyjskim zwierciadłem wody. Zasilanie wielowarstwowego systemu wodonośnego następuje drogą przesączania poprzez nadległe poziomy oraz przez okna hydrogeologiczne. Najkorzystniejsze warunki do wymiany wód z piętnem czwartorzędowym istnieją w rejonach występowania głębokich, czwartorzędowych, rynnowych struktur kopalnych. Jednakże ogólnie można przyjąć, że więź hydrauliczna pomiędzy poszczególnymi poziomami jest ograniczona, ponieważ tworzą one często izolowane warstwy i soczewy. Zasilanie starszych pięter odbywa się w obrębie stref zaangażowanych tektonicznie oraz poprzez infiltrację wód z poziomów wyżejległych.

Ocena stanu JCWPd nr 96:

- oddziaływanie wód podziemnych na ekosystemy lądowe zależne od wód podziemnych – dobry
- stan ilościowy – dobry,
- stan chemiczny - dobry,
- ogólna ocena stanu JCWPd - dobry,
- ryzyko niespełnienia celów środowiskowych – niezagrożona.

JCWPd nr 81

System hydrogeologiczny, położony w obrębie zlewni rzeki Prosny. Obszar występowania zwykłych wód podziemnych w granicach zlewni Prosny uznaje się za wielowarstwowo wodonośny wód podziemnych w utworach kenozoicznych i mezozoicznych, powiązanych układem krążenia z wodami powierzchniowymi. Granice systemu są granicami hydrodynamicznymi, stąd należy on do systemów przejściowo zamkniętych. Prosna jest osią drenażu wszystkich poziomów wodonośnych, zaś jej dopływy związane są hierarchicznie z poszczególnymi drenażami poziomów. W strefach wododziałowych ciekły przeważnie drenują pierwszy poziom wodonośny, zaś w dolnym biegu stopniowo zasilane są z poziomów wód wgłębnych. W układzie pionowego krążenia wód, granicę górną systemu stanowi powierzchnia terenu ze strefą aeracji w poziomie gruntowym lub gliny morenowe i ily o charakterze słaboprzepuszczalnym o zróżnicowanej miąższości. Granica dolna systemu jest słabo zarysowana i występuje na zmiennej głębokości od 300 do ponad 600 m. Z jednej strony stanowi ją układ warstw ilasto-mulcowatych, praktycznie nieprzepuszczalnych z drugiej zaś granica odnawialności wód w poziomach kredy, jury i triasu. Strukturę hydrogeologiczną systemu tworzy bardzo zróżnicowany układ warstw przepuszczalnych, słaboprzepuszczalnych i bardzo słaboprzepuszczalnych w utworach czwartorzędu, neogenu, kredy, jury i górnego triasu

Ocena stanu JCWPd nr 81:

- oddziaływanie wód podziemnych na ekosystemy lądowe zależne od wód podziemnych – dobry
- stan ilościowy – dobry,
- stan chemiczny - dobry,
- ogólna ocena stanu JCWPd - dobry.
- ryzyko niespełnienia celów środowiskowych – niezagrożona.

Gleby

Występowanie gleb w granicach opracowania związane jest z morfologią terenu oraz rodzajem skały macierzystej. Gleby są zróżnicowane ze względu na właściwości mechaniczne gruntu oraz miąższość poziomu próchnicznego. Dominują gleby piaszczyste wytworzone na podkładzie piasków luźnych pl, piasków słabogliniastych ps, piasków gliniastych lekkich pgl, piasków gliniastych mocnych pgm, jak również glin lekkich gl. W częściach wysoczyznowych dominują gleby brunatne wylugowane (Bw) okresowo za suche dla produkcji rolniczej ze względu na nadmierną przepuszczalność i niską zdolność do retencjonowania wody (mała miąższość

próchnicy). Gleby te występują w zwartych dużych kompleksach. Są to gleby 6 i 7 kompleksu przydatności rolniczej (żytni ziemniaczany słabszy oraz żytni ziemniaczany najslabszy).

Flora i Fauna

Obszar gminy charakteryzują dwa główne elementy krajobrazu – pola i lasy.

Tereny leśne pozostają w administracji Nadleśnictwa Syców. Panującymi zbiorowiskami leśnymi są bory sosnowe i mieszane. Ważną rolę odgrywa roślinność nieleśna. Są to głównie zadrzewienia śródpolne wykształcone w postaci tzw. remiz, zieleń przydrożna oraz roślinność rosnąca wzdłuż cieków wodnych. Oprócz tych liniowych i małoobszarowych skupisk drzew duże znaczenie mają również zbiorowiska łąkowe i szuwarowe, występujące w dolinach rzecznych.

Łąki i pastwiska odgrywają ważną rolę w krajobrazie. Przedstawiają one zbiorowiska z klasy Molinio-Arrhenatheretea. W miejscach bardziej wilgotnych „mokre łąki” występują łąki ze związku Molinion i Calthion, a na siedliskach nieco suchszych ze związku Arrhenatherion elatioris. Suche, piaszczyste miejsca porastają murawy kserotermiczne z udziałem kserofilnych, światłożądnych gatunków roślin naczyniowych i mszaków.

Zbiorowiska bagienne spotykane są we wszystkich niemal zarastających zbiornikach wodnych, kanałach, rowach, rozlewiskach oraz w zabagnieniach nad strumieniami i kanałami. Do najpospolitszych zespołów bagiennych należą fitocenozy szuwaru trzcinowego, palki szerokolistnej, palki wąskolistnej.

Znaczną część gminy zajmują obszary pól uprawnych i związane z nimi zespoły segetalne. Ich rozmieszczenie i skład florystyczny warunkuje wiele czynników ekologicznych, głównie troficznych i wilgotnościowych, a także czynników zewnętrznych wynikających ze sposobu i intensywności użytkowania gruntów ornych oraz stosowania metod nowoczesnej agrotechniki. Z uprawami zbożowymi związane są zespoły *Papaveretum argemones* - maka piaskowego. Rozwijają się najczęściej w uprawach żyta, na płaskich wierzchołkach wzniesień morenowych, na glebach lekkich, piaszczystych, ciepłych i suchych. *Vicietum tetraspermae* towarzyszy zasiewom zbóż ozimych, głównie żyta i pszenicy; zajmuje różne pod względem troficznym siedliska. Zespół charakteryzuje występowanie głównie: wyki czteronasiennej, wyki wąskolistnej, wyki kosmatej oraz miotły zbożowej. *Aphano-Matricarietum* występuje w obniżeniach terenu w trzech odmianach: typicum, z dominacją miotły zbożowej *Apera spica-venti*, *scleranthetosum* z gatunkami wskazującymi zakwaszenie gleby: sporek polny *Spergula arvensis*, czerwiec roczny *Scleranthus annuus* i szczaw polny *Rumex acetosella* oraz z mietą polną *Mentha arvensis*, której towarzyszą: czyściec błotny *Stachys palustris*, skrzyp polny *Equisetum arvense*, pięciornik gęsi *Potentilla anserina*, jaskier rozłogowy *Ranunculus repens* i podbiał pospolity *Tussilago farfara*. *Arnoserido-Scleranthetum* rozwija się na glebach uboższych, czasem są to nieużytki rolnicze. W jego budowie zdecydowaną przewagę mają gatunki siedlisk kwaśnych. Z uprawami okopowymi związane są zespoły: *Echinochloo-Setarietum* rozwijający się w różnych warunkach siedliskowych. Tworzą go m.in. chwastnica jednostronna, włośnica sina, włośnica zielona, gwiazdnica pospolita. *Galinsogo-Setarietum* wykształca się głównie na niewielkich poletkach ziemniaczanych i w uprawach warzyw płożonych na obrzeżach wsi lub ich obrębie, na glebach żyznych wilgotnych, nadmiernie nawożonych. W jego zespołach dominuje: żóltlica drobnokwiatowa, przetacznik perski, gwiazdnica pospolita. *Digitarietum ischaemi* rozwija się na glebach piaszczystych, bardzo kwaśnych i suchych.

Groblom, przydrożom i zabudowaniom towarzyszy roślinność synantropijna i zbiorowiska ruderalne, wykształcone na siedliskach wtórnych, ukształtowanych czynnikami antropogenicznymi. *Leonuro-Arctietum tomentosum* jest to zespół ruderalny rozwijający się na dzikich wysypiskach śmieci i przypłociach, wzdłuż murów budynków i na innych miejscach w pobliżu siedzib ludzkich dodatkowo użyźnianych przez zwierzęta domowe. Zespół lopianów i

serdecznika zbudowany jest głównie z łopianu pajęczynowatego, łopianu większego, serdecznika pospolitego. Na siedliskach żyznych, wilgotnych i nitrofilnych, najczęściej w sąsiedztwie zniszczonych zabudowań, spotkać można często zbiorowisko z *Sambucus nigra*. Budują go przede wszystkim bez czarny ze znacznym udziałem gatunków ruderalnych jak: bylica pospolita, pokrzywa zwyczajna, nawłóć kanadyjska. Dość częstym zbiorowiskiem jest również zespół *Tanacetum-Artemisia* związany z torami kolejowymi, spotykany również na wysypiskach śmieci, gruzowiskach. Typowe jego składniki to: wrotycz pospolity, bylica pospolita, nawłóć kanadyjska. Na gruzowiskach, na przydrożach i przychaciach występuje zespół *Potentilla-Artemisia absinthii* - piołunu i pięciornika srebrnego. Jednym z najbardziej kosmopolitycznych zespołów ruderalnych, określanych jako „dywanowy” jest zespół *Lolium-Plantaginum*. Zasiedla on tereny podwórek, ścieżek dróg wiejskich i polnych. Pojawia się często na drogach i w miejscach silnie wydeptanych.

Swoistymi składnikami szaty roślinnej na terenie gminy są zbiorowiska okrajkowe. Naturalne zbiorowiska okrajkowe spotyka się jako wąskie pasy ziółorośli czy też tzw. „welonów” wzdłuż granic fitocenoz leśnych lub zaroślowych z terenami otwartymi. Najczęściej występują w kompleksach zdegenerowanych fitocenoz leśnych. Nierzadko spotyka się je poza lasem, w kompleksach odpowiedniej roślinności zastępczej, w parkach, zaniedbanych sadach i ogrodach, na zacienionych przez pojedyncze drzewa przydrożach i skarpach rowów przydrożnych a także na groblach. Niektóre z roślin okrajkowych to: rzepik pospolity, malina właściwa, ostrożeń warzywny, kuklik zwisły, pokrzywa zwyczajna, perz właściwy, wyka plotowa, koniczyna pogięta, przytulia północna, groszek czerniejący, rozchodnik wielki

Ekosystemy leśne, łąkowe i wodne umożliwiają funkcjonowanie niemal pełnego łańcucha pokarmowego. Z ssaków na obszarze gminy odnotowano występowanie następujących gatunków:

Owadożerne: Jeż zachodni (*Erinaceus europaeus*), Jeż wschodni (*Erinaceus concolor*), Kret (*Talpa europaea*), Ryjówka aksamitna (*Sorex araneus*), Ryjówka malutka (*Sorex minutus*), Rzęsorek rzeczek (*Neomys fodiens*), Zębielek karliczek (*Crocidura suaveolens*)

Nietoperze: Nocek duży (*Myotis myotis*), Nocek Natterera (*Myotis nattereri*), Nocek wąsatek (*Myotis mystacinus*), Nocek rudy (*Myotis daubentonii*), Mroczek późny (*Eptesicus serotinus*), Karlik malutki (*Pipistrellus pipistrellus*), Borowiec wielki (*Nyctalus noctula*), Gacek brunatny (*Plecotus auritus*), Gacek szary (*Plecotus austriacus*)

Zajęczaki: Królik (*Oryctolagus cuniculus*), Zając szarak (*Lepus capensis*)

Gryzonie: Wiewiórka pospolita (*Sciurus vulgaris*), Bóbr europejski (*Castor fiber*), Chomik europejski (*Cricetus cricetus*), Piżmak (*Ondatra zibethicus*), Nornica ruda (*Clethrionomys glareolus*), Karczownik (*Arvicola terrestris*), Darniówka zwyczajna (*Pitymys subterraneus*), Nornik północny (*Microtus oeconomus*), Nornik bury (*Microtus agrestis*), Polnik (*Microtus arvalis*), Mysz domowa (*Mus musculus*), Szczur wędrowny (*Rattus norvegicus*), Badyłarka (*Micromys minutus*), Mysz polna (*Apodemus agrarius*), Mysz leśna (*Apodemus flavicollis*), Mysz zaroślowa (*Apodemus sylvaticus*), Popielica (*Glis glis*), Orzesznica (*Muscardinus avellanarius*)

Drapieżne: Lis (*Vulpes vulpes*), Jenot (*Nyctereutes procyonoides*), Borsuk (*Meles meles*), Wydra (*Lutra lutra*), Kuna leśna (*Martes martes*), Kuna domowa (*Martes foina*), Tchórz zwyczajny (*Mustela putorius*), Gronostaj (*Mustela erminea*), Łasica łąska (*Mustela nivalis*), Norka amerykańska (*Mustela vison*) Parzystonogopytne: Dzik (*Sus scrofa*), Łoś (*Alces alces*), Sarna (*Capreolus capreolus*), Jeleń (*Cervus elaphus*), Daniel (*Dama dama*).

Klimat

Warunki klimatyczne gminy Baranów kształtuje klimat przejściowy umiarkowany. Średnia roczna temperatura wynosi 9,2°C, najcieplejszym miesiącem jest lipiec (średnia temperatura 22,04°C), najchłodniejszym styczeń (średnia

temperatura $-0,96^{\circ}\text{C}$). Średni opad z wielolecia (1987-1996r) wynosi 508,73mm, maksimum opadowe przypada w sierpniu, a minimum w lutym. Średni opad w okresie wegetacyjnym wynosi około 317mm, a w półroczu zimowym 185mm. Długość okresu wegetacyjnego wynosi około 220 dni. Zaczyna się on ok. 20 marca i trwa do pierwszej dekady listopada.

Obserwuje się przewagę wiatrów południowo-zachodnich i zachodnich, najmniej wiatrów wieje z północy. Dominują wiatry o niskich prędkościach, wiatry o największej sile obserwowane są w miesiącach styczniu oraz lutym (15m/s).

W ramach opracowania w związku ze zróżnicowaną budową morfologiczną wyróżniono dwa typy klimatu lokalnego:

- klimat cechujący obszary wysoczyznowe: dobrze przewietrzane o dobrych warunkach solarnych i wilgotnościowych,
- klimat charakterystyczny dla doliny Niesobu: podwyższona wilgotność i większe prawdopodobieństwo wystąpienia przygruntowych przymrozków, występują obszary, na których kumuluje się zimne i wilgotne powietrze, występują inwersje temperatury.

Klimat akustyczny i emisja pól elektromagnetycznych

Klimat akustyczny terenu jest wynikiem otoczenia, istniejącej zabudowy i prowadzonej w niej działalności. W sąsiedztwie znajduje się zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, zabudowa produkcyjna. Drogi w otoczeniu służą transportowi lokalnemu.

Emisji pola elektromagnetycznego to przebiegające przez teren linie elektromagnetyczne 110kV, 15 kV. Tereny położone w strefie uciążliwości od linii i urządzeń elektroenergetycznych - zagrożone polami elektromagnetycznymi. Sposoby zagospodarowania terenów przyległych do urządzeń elektroenergetycznych ustalają: Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku - Dz. U. 2019, poz. 2448, rozporządzenie MOŚiZN w sprawie szczegółowych zasad ochrony przed promieniowaniem szkodliwych dla ludzi i środowiska (Dz.U. 98.107.676) oraz Rozporządzenia Ministra Infrastruktury (Dz. U. 03.47.401) w sprawie bezpieczeństwa i higieny podczas wykonywania robót budowlanych. Pierwszy z tych aktów prawnych ustala m.in. warunki przebywania ludzi w strefach ochronnych pierwszego stopnia, drugi określa minimalne odległości między przewodami elektroenergetycznych linii przesyłowych a zabudową. Dla linii elektroenergetycznych średniego i wysokiego napięcia wskazane jest ustanowienie pasa technicznego. W obszarze tym należy z uwagi na przekroczenia dopuszczalnych pól elektromagnetycznych wykluczyć lokalizowanie terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową oraz miejsc dostępnych dla ludzi.

Powietrze

Zaliczenie strefy do określonej klasy zależy od stężeń zanieczyszczeń występujących na jej obszarze i wiąże się z wymaganiami dotyczącymi działań na rzecz poprawy jakości powietrza lub na rzecz utrzymania tej jakości.

Obszar opracowania znajduje się w strefie wielkopolskiej.

W wyniku oceny:

pod kątem ochrony roślin strefę dla SO_2 i NO_x

strefę zaliczono do klasy A,

strefę wielkopolską zaliczono do klasy C,

pod kątem ochrony zdrowia sklasyfikowano:

strefę zaliczono do klasy A,

strefę wielkopolską do klasy C ze względu na przekroczenia poziomu docelowego dla ozonu.

Walory krajobrazowe

Walory krajobrazowe są pochodną ukształtowania terenu, pokrywy roślinnej i zabudowy. Jest to krajobraz o charakterze rolniczym z naprzemiennie przenikającymi się polaciami pól, lasów i zadrzewień. Występują malownicze kompleksy leśne i zadrzewienia śródpolne. Krajobraz gminy urozmaicają charakteryzujące się ciekawymi układami urbanistycznymi osiedla wiejskie. Do elementów wyróżniających się w krajobrazie, stanowiących jednocześnie bogactwo kulturowe gminy, należą różnej rangi zabytki w postaci zespołów pałacowych i dworskich, zespołów

folwarcznych, kościołów, obiektów technicznych, cmentarzy zabytkowych itp. Wolorami wizualnymi krajobrazu są również aleje i szpalery drzew.

Wpływ dotychczasowego sposobu zagospodarowania na stan środowiska oraz potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń planu

Teren z uwagi na warunki siedliskowe, stopień degradacji, warunki wodne i glebowe oraz stan środowiska należy uznać za stosunkowo odporny na przekształcenia. Najniższą odpornością cechują się wody powierzchniowe i podziemne oraz gleby ze względu na znaczny stopień zanieczyszczenia i przekształcenia.

Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń planu.

- rozwój obszarów wiejskich w oparciu o istniejące instrumenty prawne,
- przeobrażenia związane z intensywnym zagospodarowaniem rolniczym,
- wzrost lesistości na skutek wprowadzania zalesień,
- wzrost bioróżności na skutek przekształcania pól uprawnych w ekosystemy łąkowe.

Do terenów, które z uwagi na charakter zasobów przyrodniczych powinny być zachowane dla prawidłowego funkcjonowania środowiska należą:

- ciekі wodne z rozlewiskami stanowiące ciągi ekologiczne,
- obudowy biologiczne wzdłuż cieków wodnych,
- kompleksy leśne i zadrzewienia,
- ekosystemy łąkowe o znaczeniu ekologicznym,
- inne tereny zieleni zorganizowanej,
- kompleksy leśne i zadrzewienia. Ochronie podlegają:
- gleby klas I - III,
- starodrzewia, wartościowe zadrzewienia przydrożne,
- wody podziemne i powierzchniowe, krajobraz i powietrze,

Przy zachowaniu postulowanych ograniczeń możliwe będzie zachowanie lokalnych korytarzy ekologicznych. Dla prawidłowego funkcjonowania przyrody konieczne jest dolesienie terenu nie tylko w obszarach wyznaczonych w planie.

Tabela 3. Ocena przydatności terenów dla różnych rodzajów użytkowania.

Elementy środowiska	Ocena przydatności środowiska
Doliny cieków wodnych. Rozlewiska „mokre łąki” .	Zakaz wykonywania prac ziemnych naruszających stosunki wodne, należy ograniczyć przekształcanie łąk. Są to tereny przydatne dla lokalizacji terenów zieleni, tereny niekorzystne lub mało przydatne dla zabudowy. Są miejscem żerowania, wylęgu rzadkich ptaków oraz występowaniem stanowisk roślin chronionych i wysoką bioróżnorodność.

Kompleksy gleb szczególnie chronionych. Gleby torfowe.	Są to gleby wysokich klas bonitacyjnych prawem chronione. Tereny te są szczególnie przydatne dla rolnictwa oraz środowiska przyrodniczego.
Kompleksy leśne	Należy zapewnić zachowanie istniejących skupisk terenów leśnych ze względu na siedliska rzadkich ptaków oraz występowaniem stanowisk roślin chronionych i wysoką bioróżnorodność.

Racjonalne gospodarowanie zasobami wód (powierzchniowych i podziemnych), zapobieganie lub przeciwdziałanie naruszaniu równowagi przyrodniczej i wywoływanie w wodach zmian powodujących ich nieprzydatność dla ludzi, świata roślinnego i zwierzęcego.

Struktura przestrzenna krajobrazu jest jednym z ważniejszych czynników wpływających na wartość przyrodniczą obszaru. Najważniejszymi elementami krajobrazu, które powinny podlegać ochronie są: większe zadrzewienia nieleśne, zadrzewienia śródpolne, pasy zieleni wzdłuż dróg i cieków wodnych, naturalne łąki w dolinach rzecznych, a także koryta rzek. Lasy, większe zadrzewienia lub zwarte, ekstensywnie użytkowane łąki spowalniają szybkość odpływu składników mineralnych oraz zapewniają prawidłowe krążenie wody, pierwiastków i energii w środowisku. Zadrzewienia śródpolne ograniczają erozję wietrzną gleb, parowanie wody z gleb, szczególnie w okresie letnim, są miejscem bytowania gatunków zwierząt żywiących się wieloma szkodnikami upraw. Pasy zieleni przydrożnej zapobiegają tworzeniu się zasp śnieżnych na drogach.

Funkcjonowanie środowiska przyrodniczego na omawianym terenie zostało w znacznym stopniu przeobrażone w wyniku gospodarczej działalności człowieka. Działalność ta miała duży wpływ na przebieg procesów geodynamicznych (uruchomienie odkształceń plastycznych oraz wzmożonej erozji i denudacji), hydrologicznych (przekształcenie stosunków wodnych, erozja wodna) oraz klimatycznych. Działalność człowieka najsilniejsze piętno odcisnęła na obszarach zabudowy wsi.

Procesy hydrologiczne.

Stosunki wodne na przedmiotowym obszarze zostały przeobrażone w wyniku gospodarczej działalności człowieka. Działalność ta wpłynęła na wylesienie znacznej części terenów i polegała na przeprowadzeniu intensywnych melioracji obszarów. Antropopresja związana z zabudową terenu doprowadziła do regulacji koryt rzecznych, technicznej zabudowy brzegów koryt, budowy jazów, zastawek, korekacji progowych. Stosunki wodne zostały zmienione w wyniku funkcjonowania ujęć wód, a także odprowadzania zanieczyszczeń do wód powierzchniowych, co powoduje ponadto zanieczyszczenie środowiska i degradację wód. Sieć rowów i kanałów melioracyjnych oraz sztuczny drenaż doprowadziły do obniżenia poziomu wód.

Dynamika klimatu i lokalne warunki klimatyczne

Parametry meteorologiczne są lokalnie modyfikowane ze względu na wiele czynników. Są to m.in.: ukształtowanie powierzchni terenu, głębokość występowania wód gruntowych, stopień pokrycia terenu lasami, łąkami, odległość od większych zbiorników wodnych, zabudowa terenu itp. Tworzą się specyficzne warunki klimatyczne, szczególnie wyróżniające się w przygrunтовой strefie atmosfery, czyli tzw. topoklimaty. Najmniej korzystne z bioklimatycznego punktu widzenia są tereny położone w dnach dolin rzecznych. Tereny te odznaczają się podwyższoną wilgotnością powietrza i jego okresową stagnacją, co odbija się na panującym układzie temperatur.

7. Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem.

Hałas

Zgodnie z art. 112 ustawy prawo ochrony środowiska ochrona przed hałasem polega na zapewnieniu jak najlepszego stanu akustycznego środowiska, w szczególności poprzez:

- utrzymanie poziomu hałasu poniżej dopuszczalnego lub co najmniej na tym poziomie,
- zmniejszanie poziomu hałasu co najmniej do dopuszczalnego, gdy nie jest on dotrzymany.

Zgodnie z zapisami rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku dopuszczalne poziomy hałasu zostały określone dla poszczególnych rodzajów terenów. Przy sporządzaniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, różnicując tereny o różnych funkcjach lub różnych zasadach zagospodarowania, wskazuje się, które z nich należą do poszczególnych rodzajów terenów.

Dopuszczalne wartości poziomu hałasu w środowisku, określone przez długookresowe średnie poziomy dźwięku L_{DWFN} oraz L_N , zostały zdefiniowane przez Ministra Środowiska w rozporządzeniu z dnia 12 czerwca 2007 r. „w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku”. Wartości te zależą od rodzaju zagospodarowania terenu, źródła hałasu oraz pory doby. Wartości L_{DWFN} i L_N dla poszczególnych rodzajów terenu oraz źródeł hałasu przedstawiono poniżej w Tabeli 1

Tab. Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu

L.p.	Rodzaj terenu	Dopuszczalny długotrwały średni poziom dźwięku A w dB			
		L_{DWFN} przedział czasu odniesienia równy wszystkim dobom w roku		L_N przedział czasu odniesienia równy wszystkim porom nocy	
		Drogi i linie kolejowe	Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu	Drogi i linie kolejowe	Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu
1	▪ Strefa ochronna „A” uzdrowiska ▪ Tereny szpitali poza miastem	50	45	45	40
2	• Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej • Tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży • Tereny domów opieki społecznej • Tereny szpitali w miastach	55	50	50	40
3	▪ Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego ▪ Tereny zabudowy zagrodowej ▪ Tereny rekreacyjno – wypoczynkowe ▪ Tereny mieszkaniowo – usługowe	60	55	50	45
4	• Tereny w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys. mieszkańców	65	55	55	45

Wprowadzona została zasada, że wszelkie polityki, strategie, plany lub programy dotyczące m. in. transportu powinny uwzględniać zasady ochrony środowiska i zrównoważonego rozwoju, a ich projekty wymagają przeprowadzenia specjalnego postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko. Organy samorządu lokalnego uczestniczą w postępowaniu na zasadach ustawowych. Ochronę przed zanieczyszczeniami powstającymi w związku z eksploatacją dróg, linii kolejowych, zapewnia się przez stosowanie rozwiązań technicznych ograniczających rozprzestrzenianie zanieczyszczeń, a w szczególności zabezpieczeń akustycznych, zabezpieczeń przed przedostawaniem się zanieczyszczonych wód opadowych do gleby lub ziemi, środków umożliwiających usuwanie odpadów powstających w trakcie eksploatacji dróg, linii kolejowych, a także właściwą organizację ruchu.

Eksploatacja dróg, linii kolejowych, nie może powodować przekroczenia standardów jakości środowiska. Emisje polegające na wprowadzaniu gazów lub pyłów do powietrza, wprowadzaniu ścieków do wód lub ziemi, wytwarzaniu odpadów lub powodowaniu hałasu, powstające w związku z eksploatacją drogi, linii kolejowej, nie mogą

spowodować przekroczenia standardów jakości środowiska poza terenem, do którego zarządzający tym obiektem ma tytuł prawny. Jeżeli w związku z eksploatacją drogi, linii kolejowej utworzono obszar ograniczonego użytkowania, eksploatacja nie może spowodować przekroczenia standardów jakości środowiska poza tym obszarem. Zarządzający drogą, linią kolejową jest obowiązany do okresowych pomiarów poziomów w środowisku substancji lub energii wprowadzanych w związku z eksploatacją tych obiektów. W razie eksploatacji obiektów o określonych cechach lub kategoriach wskazujących na możliwość wprowadzania do środowiska substancji lub energii w znacznych ilościach zarządzający drogą, linią kolejową jest obowiązany do ciągłych pomiarów ich poziomów w środowisku. W razie przebudowy drogi, linii kolejowej, zmieniającej w istotny sposób warunki eksploatacji, zarządzający jest obowiązany do przeprowadzenia pomiarów poziomów w środowisku substancji lub energii wprowadzanych w związku z eksploatacją tych obiektów. Na podstawie wyników wykonywanych okresowych pomiarów poziomów hałasu i innych niezbędnych danych, zarządzający drogą, linią kolejową sporządza mapę akustyczną terenów położonych wokół tych obiektów. Wyniki pomiarów zarządzający drogą, linią kolejową przedkłada organowi ochrony środowiska oraz wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska, o ile pomiary te mają szczególne znaczenie dla systematycznej obserwacji zmian stanu środowiska wynikających z eksploatacji tych obiektów.

Organ ochrony środowiska może, w drodze decyzji, nałożyć na zarządzającego drogą, linią kolejową obowiązek prowadzenia w określonym czasie pomiarów poziomów substancji lub energii w środowisku wprowadzanych w związku z eksploatacją tych obiektów, jeżeli przeprowadzone kontrole poziomów substancji lub energii w środowisku, które są emitowane w związku z eksploatacją obiektu, dowodzą przekraczania standardów jakości środowiska.

Jeżeli przeprowadzone kontrole poziomów substancji lub energii w środowisku, które są emitowane w związku z eksploatacją obiektu, dowodzą przekraczania standardów jakości środowiska, organ ochrony środowiska może, w drodze decyzji, nałożyć na zarządzającego drogą, linią kolejową obowiązek przedkładania mu wyników pomiarów poziomów substancji lub energii w środowisku wykraczających poza obowiązki generalne.

Dla działalności przemysłowych procedury lokalizacyjne, system ocen oddziaływania na środowisko, system kontroli i egzekucji daje możliwość oddziaływania na jednostki organizacyjne nie spełniające wymagań ochrony środowiska przed hałasem. W drodze decyzji administracyjnej ustalany jest dopuszczalny poziom hałasu emitowany z terenu danej jednostki organizacyjnej do środowiska. Pozwolenie na emitowanie hałasu do środowiska jest wymagane, gdy hałas w środowisku przekracza dopuszczalne poziomy.

Zgodnie z ustawą Prawo ochrony środowiska zapewnienie właściwego kształtowania klimatu akustycznego w otoczeniu obiektów przemysłowych i warsztatów rzemieślniczych jest obowiązkiem ich właściciela (lub innego podmiotu posiadającego do nich tytuł prawny). Na mocy art. 141 i 144 działalność zakładów nie może powodować przekroczenia standardów emisyjnych, jeśli zostały ustalone, ani też powodować przekraczania standardów jakości środowiska poza terenem, do którego zarządzający ma tytuł prawny, a w przypadku utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania, poza tym obszarem.

Wymagania dotyczące istniejącej i nowej zabudowy w zakresie parametrów, cech i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, w tym gabarytów i formy architektonicznej obiektów budowanych, linii zabudowy oraz intensywności wykorzystania terenu zostały określone w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego będącym aktem prawa miejscowego. Przy lokalizowaniu obiektów budowlanych na terenach sąsiadujących z istniejącymi i planowanymi drogami, linią kolejową należy uwzględnić uciążliwość dla stałych użytkowników sąsiadujących obszarów, zagrożenie upraw, budowli oraz narażenie na degradację stałych komponentów środowiska naturalnego.

Ekrany akustyczne chronią przed hałasem komunikacyjnym mieszkańców. Zmniejszeniu uciążliwości akustycznych powodowanych ruchem pojazdów służą również lokalne ograniczenia prędkości ruchu, zmniejszenie udziału pojazdów ciężkich w strumieniu ruchu, poprawa płynności ruchu, zapewnienie właściwego stanu technicznego nawierzchni drogowych wreszcie stosowanie tzw. „cichych” nawierzchni drogowych. Realizacja programu ochrony środowiska przed hałasem, opracowanego na podstawie mapy akustycznej, powinna umożliwić kompleksowe i skuteczne działania zmierzające do poprawy klimatu akustycznego.

Ochrona przed hałasem i spaliniami

Dla terenów chronionych akustycznie Plan wprowadza dopuszczalne poziomy hałasu dla terenów chronionych akustycznie. Ustalenia planu nie przyczynią się do wzrostu hałasu ponad wartości dopuszczalne.

8. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu

Zagrożenia środowiska

- powstawanie nowych terenów do zainwestowania na gruntach rolnych, przydatnych do produkcji rolniczej,
- zanieczyszczenia spowodowane emisją niską z lokalnych kotłowni.

9. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu.

Dokumentami międzynarodowymi, istotnymi z punktu widzenia realizacji zmiany planu są:

Konwencja z Rio de Janeiro – konwencja o ochronie różnorodności biologicznej sporządzona w Rio de Janeiro, dnia 5 czerwca 1992 r. Jej celem jest ochrona światowych zasobów różnorodności biologicznej na wszystkich trzech poziomach, tzn. w obrębie gatunku, pomiędzy gatunkami oraz pomiędzy ekosystemami. Konwencja uznaje też, że ochrona różnorodności biologicznej jest wspólną troską ludzkości i integralną częścią procesu rozwoju świata. W aspekcie praktycznym wyraża się to m.in. jednakowym traktowaniem wszelkich ekotypów gatunków, ochroną siedlisk ubogich, o niewielkiej liczbie gatunków, które wcześniej nie były traktowane jako równo rzędne z siedliskami bogatymi w gatunki.

Konwencja Ramsarska - konwencja o obszarach wodno-błotnych mających znaczenie międzynarodowe, zwłaszcza jako środowisko życiowe ptactwa wodnego; sporządzona w Ramsarze, dnia 2 lutego 1971 r.

Konwencja Berneńska – celem niniejszej konwencji jest ochrona gatunków dzikiej fauny i flory oraz ich siedlisk naturalnych, zwłaszcza tych gatunków i siedlisk, których ochrona wymaga współdziałania kilku państw; oraz wspieranie współdziałania w tym zakresie. Szczególny nacisk położono na ochronę europejskich gatunków zagrożonych i ginących, włączając w to gatunki wędrowne zagrożone i ginące.

Konwencja Bońska – celem konwencji jest ochrona dzikich zwierząt migrujących, stanowiących niezastąpiony element środowiska naturalnego. Określa ona listę oraz sposoby ochrony wędrownych gatunków zwierząt. Za "migrujące" uważa się te gatunki (lub niższe grupy taksonomiczne), z których znaczna liczba osobników w sposób cykliczny i możliwy do przewidzenia przekracza granice jurysdykcji państwowej w różnych cyklach życiowych.

Podstawowym aktem prawnym, w którym przywołano konieczność „wysokiego poziomu ochrony i poprawy jakości środowiska naturalnego” jest Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską. W art. 6 tego dokumentu jest mowa o tym, że: „przy ustalaniu i realizacji polityk i działań Wspólnoty, o których mowa w artykule 3., w szczególności w celu wspierania stałego rozwoju, muszą być brane pod uwagę wymogi ochrony środowiska naturalnego”.

Aktami prawa wprowadzającymi w życie ustalenia Traktatu są dyrektywy. W zakresie ochrony przyrody, na terenie gminy mają zastosowanie głównie trzy dyrektywy:

Dyrektywa Ptasia (DP), której celem jest zapewnienie ochrony gatunków ptaków lęgowych oraz migrujących na terenie Wspólnoty Europejskiej. Na jej mocy tworzy się obszary specjalnej ochrony ptaków w ramach sieci Natura 2000;

Dyrektywa Siedliskowa (DS), która wskazuje i obejmuje ochroną ważne w skali europejskiej gatunki flory i fauny oraz typy siedlisk przyrodniczych. Na jej mocy tworzy się specjalne obszary ochrony siedlisk w ramach sieci Natura 2000;

Dyrektywa 2004/35WE zwana „szkodową” (DSZ), która określa sposoby postępowania oraz zapobiegania skutkom szkody w środowisku. W zakresie ujętym zmiany planu, dyrektywa odnosi się do szkody, jako „mierzałnej, negatywnej zmiany w zasobach naturalnych lub mierzałnego osłabienia użyteczności zasobów naturalnych”. Szkada oznacza również „szkodę wyrządzoną gatunkom chronionym i w siedliskach przyrodniczych, które stanowią dowolną szkodę mającą znaczący negatywny wpływ na osiągnięcie lub utrzymanie właściwego stanu ochrony takich siedlisk lub gatunków”. Sporządzanie prognozy, jako elementu procedury strategicznej oceny oddziaływania na środowisko jest dążeniem do ustalenia, czy i w jaki sposób zapisy planu mogą naruszać wymogi DSZ.

Zaktualizowana Strategia Rozwoju Województwa Wielkopolskiego do 2020 roku.

Dokument został przyjęty Uchwałą Nr XXIX/559/12 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 17 grudnia 2012 roku. Podstawowy cel w sferze polityki województwa sformułowano: Wzrost atrakcyjności województwa fundamentem zintegrowanego rozwoju w sferze społecznej, gospodarczej i przestrzennej, któremu towarzyszą cele warunkujące:

- przyspieszenie rozwoju bazy ekonomicznej i wzrostu innowacyjności województwa,
- ochrona i racjonalne wykorzystanie zasobów przyrody i dóbr kultury,
- rozwój systemów infrastruktury technicznej i społecznej,
- aktywizacja rolnictwa i wielofunkcyjny rozwój obszarów wiejskich.

Program Ochrony Środowiska Województwa Wielkopolskiego na lata 2016-2020.

Dokument został przyjęty uchwałą Nr XXII/580/16 z dnia 26 września 2016 roku.

Analiza i ocena sposobów w jakich istotne cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania projektu zmiany planu.

Ochrona powietrza

- zakaz przekraczania standardów jakości środowiska;
- zastosowanie nowoczesnych technologii w zakładach przemysłowych;
- popularyzacja ekologicznych źródeł energii - budowa sieci gazociągowych, modernizacja sieci elektroenergetycznych, popularyzacja odnawialnych źródeł energii;
- modernizacja systemu komunikacyjnego.

Ochrona wód

- racjonalizacja gospodarki wodnej;
- uporządkowanie gospodarki ściekowej: rozbudowę systemów kanalizacji sanitarnej,
- działania dotyczące właściwego zagospodarowania wód powierzchniowych i podziemnych .

Zmniejszenie hałasu

- modernizacja dróg (poprawa stanu nawierzchni) wraz z optymalizacją płynności ruchu;
- tworzenie pasów zieleni wzdłuż cieków i na granicy terenów o możliwych konfliktach .

Ochrona przyrody

- ochrona istniejących terenów leśnych, zadrzewionych zakrzewionych;
- ochrona obszarów cennych przyrodniczo.

Wysoka świadomość ekologiczna mieszkańców, realizowanie programu edukacji ekologicznej.

Dla obszarów objętych opracowaniem nie ustanowiono istotnych celów na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym wpływających na regulację zapisów planu .

10. Przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność.

Ocena wpływ ustaleń planu na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz jego integralność.

W sąsiedztwie są zlokalizowane:

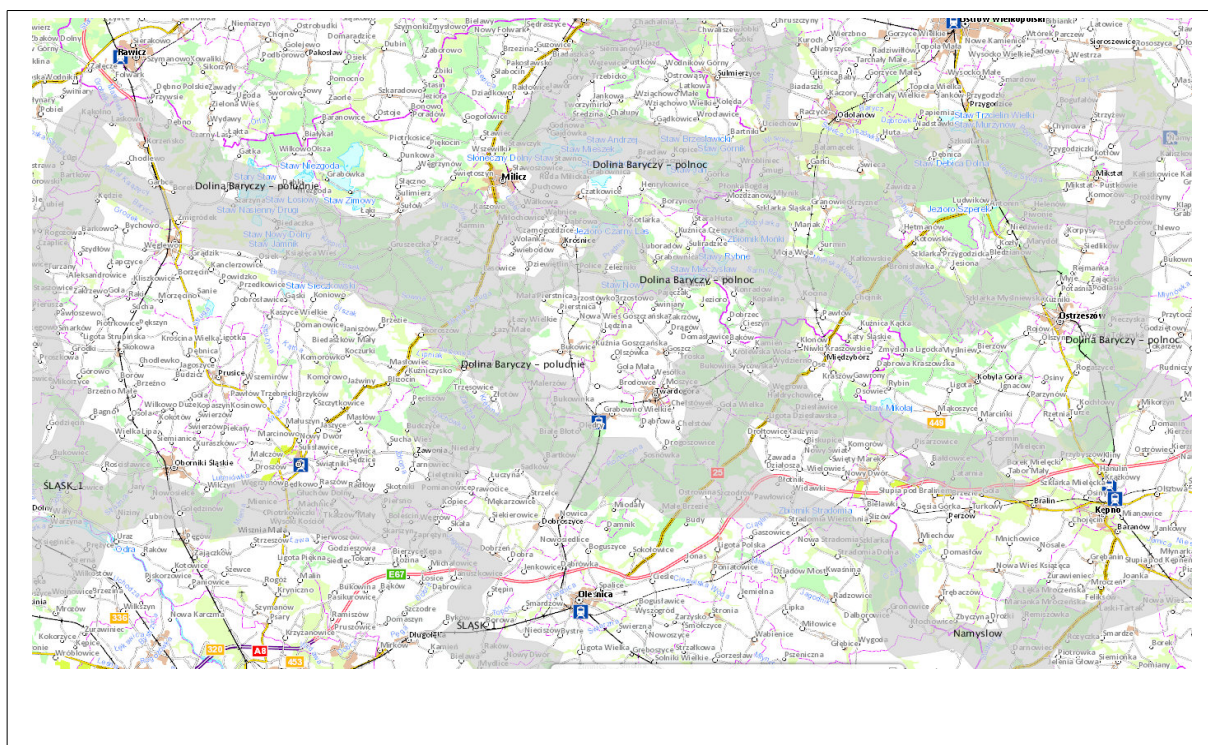
- Obszar Chronionego Krajobrazu „Dolina rzeki Prosnny”
- Korytarz ekologiczny „Wieruszów”
- Specjalny Obszar Ochrony PLH300035 „Baranów”

Obszar Chronionego Krajobrazu „Dolina rzeki Prosnny”

Obszarem Chronionego Krajobrazu „Dolina rzeki Prosnny”, którego zachodnia granica przebiega na skraju Lasu Świbskiego. Obszar został powołany w roku 1996 Rozporządzeniem Nr 65 Wojewody Kaliskiego z dnia 20 grudnia 1996 r. w sprawie ustalenia obszaru chronionego krajobrazu „Dolina rzeki Prosnny” na terenie województwa kaliskiego i zasad korzystania tego obszaru (Dz. Urz. Woj. Kal. Nr 1/97 poz.1). Obszar opracowania jest poza obszarem, a ustalenia planu nie mają wpływ na przedmiot ochrony.

Korytarz ekologiczny „Wieruszów”

Sieć korytarzy ekologicznych została wyznaczona na podstawie ukształtowania powierzchni, fizjografii i występowania terenów leśnych. Jej zamierzeniem jest umożliwienie migracji zwierząt pomiędzy obszarami chronionymi. Powinien być traktowany jako element uzupełniający system obszarów chronionych. Dotychczas ochrona korytarzy ekologicznych nie posiada sankcji prawnej. Korytarz ekologiczny „Wieruszów” w zamyśle służy uzupełnieniu sieci obszarów obszarowej ochrony przyrody i ułatwić przepływ osobników populacji różnych gatunków pomiędzy nimi.



Istotą ochrony korytarzy ekologicznych jest utrzymanie środowiska przyrodniczego poprzez:

- ochronę miejsc lęgowych, żerowiskowych ptaków oraz umożliwienie swobodnego przemieszczania się ptaków z miejsc lęgowych do żerowisk,
- ingerencję w środowisko w sposób nie powodujący istotnego oddziaływania, uszczuplenia środowiska szczególnie przyjaznego dla ptactwa wodno błotnego.

Zadania zapisane w planie służą zachowaniu, poprawie ciągłości ekologicznej :

- zachowanie mozaikowej struktury upraw, sieci miedz, zadrzewień śródpolnych, oczek wodnych i innych nieprodukcyjnych elementów przestrzeni rolniczej, stanowiących ostoję dla zwierząt,
- wybór najmniej konfliktowych lokalizacji inwestycji, rozwój zabudowy odbywa się będzie głównie w oparciu o istniejące jednostki osiedleńcze,
- ochronę miejsc lęgowych i żerowiskowych,
- ochrona brzegów rzek przed zabudową i niszczeniem szaty roślinnej,
- następuje zachowanie pasmowych struktur przyrodniczych (łąk, pastwisk, zadrzewień),

Specjalny Obszar Ochrony Natura 2000 PLH300035 „Baranów” mający znaczenie dla Wspólnoty.

Nazwa siedliska: ziolorośla nadrzeczne (*Convolvuletalia sepium*) łąki użytkowane ekstensywnie. Łąki w okolicy Kępna tworzone przez kompleksy zbiorowisk: *Angelico-Cirsetum oleracei* (Calthion), *Filipendulo-Geranietum palustris* (Filipendulion), *Caricetum gracilis* (Magnocaricion), *Phragmitetum* (Phragmition). Podmokłe łąki w okolicach miasta Kępna przylegające do jego granicy południowej, na wysokości cmentarza ewangelickiego i ogródków działkowych. Użytkowane ekstensywnie, teren rozcięty jest przez nasyp nieczynnej już linii kolejowej Kępno-Namysłów. Należy stwierdzić, że ustalenia planu nie mają wpływu na przedmiotowy obszar Natura 2000, w tym integralność tego obszaru.

Waloryzacja jednostek urbanistycznych

Na podstawie wykonanej identyfikacji typów oddziaływań na środowisko przyrodnicze dokonano waloryzacji terenów w zależności od elementów środowiska, na które będzie oddziaływać ich zagospodarowanie. Przy określaniu wpływu realizacji ustaleń planu na elementy środowiska posłużono się kryteriami dotyczącymi:

- oddziaływania (bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane),
- intensywności przekształceń (nieistotne, nieznaczne, zauważalne, duże, zupełne),
- czasowości trwania oddziaływania (stałe, okresowe, epizodyczne),
- zasięgu przestrzennego (miejscowe, lokalne, ponadlokalne, regionalne, ponadregionalne),
- trwałości oddziaływania i przekształceń (krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe, chwilowe).

TABELA Wyniki tej klasyfikacji w postaci prognozy wpływu realizacji ustaleń jednostek planu na środowisko zostały zebrane w Tabeli.

	Przewidywane znaczące oddziaływania - bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stale, chwilowe, pozytywne i negatywne - na następujące zagadnienia i aspekty środowiska											Wnioski
	ludz i	zwie rzęta	rośliny	wodę	powietrze	powierzchnię ziemi	krajobraz	klimat	zasoby naturalne	zabytki	dobro materialne	
1	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	15

P/U, U	+	-	-	0	0	-	-	0	0	0	+	Tereny działalności produkcyjnej, składów i magazynów, zabudowy usługowej. Teren, na którym może nastąpić zachowanie bądź wzrost niekorzystnych wpływów na środowisko. Będą to oddziaływania negatywne o zasięgu lokalnym. Ich wpływ na środowisko i warunki życia mieszkańców przyległych terenów będzie zależny od charakteru prowadzonej działalności i będzie dotyczył przede wszystkim emisji hałasu i zanieczyszczeń.
MN, MN/U	+	-	-	0	0	-	0	0	0	0	+	Nowe bądź istniejące tereny zabudowy mieszkaniowej. Są to tereny, na których nastąpi poprawa warunków życia mieszkańców dzięki powstaniu nowego budownictwa. Jednocześnie nastąpi bezpowrotne zniszczenie biologicznie czynnej warstwy gleby pod budynkami, zanik jej walorów produkcyjnych i zniszczenie warunków dla funkcjonowania dotychczasowych zbiorowisk roślinnych i warunków życia zwierząt. Będą to oddziaływania stałe, o nieznacznej intensywności przekształceń i zasięgu lokalnym, a pod względem trwałości częściowo odwracalne.
Tereny obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych (RU)	+	+	+	+	+	+	+	+	o	o	+	Tereny obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych i hodowlanych. Teren, na którym może nastąpić zachowanie bądź wzrost niekorzystnych wpływów na środowisko szczególnie w zakresie emisji hałasu, smrodu. Będą to oddziaływania negatywne o zasięgu lokalnym. Ich wpływ na środowisko i warunki życia mieszkańców przyległych terenów będzie zależny od charakteru prowadzonej działalności. W przypadku graniczenia terenów z zabudową mieszkaniową, rekreacyjno -wypoczynkową należy wprowadzić ograniczenia dotyczące liczby zwierząt hodowlanych.
US, ZP	+	-	-	0	0	-	0	0	0	0	+	Tereny zieleni parkowej, rekreacyjno wypoczynkowe istotne dla społeczności lokalnej. Z uwagi na ekstensywny charakter zabudowy w niewielkim stopniu ulegnie zniszczeniu biologicznie czynna warstwa gleby, zanik jej walorów produkcyjnych i zniszczenie warunków dla funkcjonowania dotychczasowych zbiorowisk roślinnych i warunków życia zwierząt. Będą to oddziaływania stałe, o nieznacznej intensywności przekształceń i zasięgu lokalnym, a pod względem trwałości częściowo odwracalne.
Tereny rolnicze (R)	+	+	+	+	+	+	+	+	0	0	+	Tereny rolnicze – gleby wysokich klas bonitacyjnych. Nastąpi zachowanie upraw rolnych na terenach o dobrych glebach rolniczych. Będzie to pozytywnie oddziaływać na stan zasobów środowiska w związku z zachowaniem biologicznej warstwy gleby. Jednocześnie mogą wystąpić nieznaczne zanieczyszczenia i presje na środowisko związane z produkcją rolną, szczególnie w przypadku nadmiernej chemizacji upraw..

Tereny lasów (ZL)	+	+	+	+	+	+	+	+	o	o	+	Tereny o pozytywnym wpływie na czystość środowiska, krajobraz i funkcjonowanie ekosystemów. Ich istnienie wpływa na łączność ekosystemów i funkcjonowanie powiązań ekologicznych, możliwość pochłaniania CO ₂ i produkcji tlenu, zachowanie warunków siedliskowych fauny i introdukcji roślin. Tereny leśne wpływają także pozytywnie na warunki życia ludzi. Mają one stałe pozytywne oddziaływania i zasięgu lokalnym. Ze względu na niewielkie powierzchnie, wymienione oddziaływania są ograniczone.
Tereny powierzchniowej eksploatacji surowców (PE)	-	-	-	-	-	0	-	-	0	-	0	Powierzchniowa eksploatacja kruszywa naturalnego (piasek i żwir). Piaski nie mają zanieczyszczeń organicznych i obcych. Przy eksploatacji konieczne jest zminimalizowanie uciążliwości związanej z transportem urobku. Działalność wydobywcza, prowadzona zgodnie z wydanymi decyzjami administracyjnymi oraz obowiązującymi przepisami w zakresie ochrony środowiska oraz gospodarki zasobami złóż kopalin, minimalizuje negatywny wpływ na środowisko przyrodnicze. Złoża po zakończonej eksploatacji należy rekultywować w kierunku leśnym. Właściwie zrehabilitowane tereny poeksploatacyjne mogą stać się ostojami dla wielu rzadkich gatunków zwierząt i roślin. Założenia planu bazują na utrzymaniu terenów dla eksploatacji powierzchniowej wyznaczonych już w dotychczasowych opracowaniach planistycznych, decyzjach administracyjnych. W związku z planowaną eksploatacją złóż surowców na terenach wykazanych w planie przewiduje się, że emisja zanieczyszczeń do atmosfery oraz emisja hałasu może występować na wszystkich etapach inwestycji tj. podczas: • prac przygotowawczych i udostępniających, • eksploatacji złoża związanej z : istnieniem urządzeń i infrastrukturą, technologią eksploatacji, transportem kopaliny, sytuacjami awaryjnymi, • przeróbki kopaliny, • rekultywacji po zakończeniu eksploatacji. Negatywne oddziaływanie na środowisko wymienionych działań będzie wiązało się z zajęciem powierzchni terenu, emisją hałasu, pyłów i spalin podczas udostępniania i eksploatacji złoża, transportu, przeróbki i prac rekultywacyjnych, a także emisją substancji w warunkach zakłóceń w funkcjonowaniu inwestycji /wycieki oleju, smarów, ropy oraz pożar/. Do istotnych zanieczyszczeń zaliczyć należy zanieczyszczenie pyłowe powstające podczas eksploatacji oraz z dróg na których nastąpi transport surowców. W celu ograniczenia pylenia wskazane jest oczyszczanie dróg i placów z surowców oraz ich polewanie. Przewiduje się, eksploatacja surowców nie będzie powodować przekroczenia standardów jakości środowisko tj. przekroczenia granicznych wartości emisyjnych w zakresie dopuszczalnego poziomu hałasu, ochrony powietrza atmosferycznego, ochrony gleby i wody oraz wytwarzania odpadów poza wyznaczony do eksploatacji obszar. Jeżeli z postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, z analizy porównawczej albo z przeglądu ekologicznego wynika, że mimo zastosowania dostępnych rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych nie mogą być dotrzymane standardy jakości środowiska poza wyznaczonym terenem zostanie utworzony obszar ograniczonego użytkowania. Prace związane z eksploatacją złoża powodują: • przekształcenie powierzchni terenu w obrębie terenu górniczego, • przekształcenia hydrologiczne i hydrogeologiczne związane z odwadnianiem odkrytki (obniżenie poziomu wód gruntowych, przesuszenie gleb, wpływ na wody powierzchniowe), • deformacje geomechaniczne na przedpolu i zboczach odkrytki i zwalowiska zewnętrznego, • zanieczyszczenie powietrza atmosferycznego w wyniku emisji pyłu podczas eksploatacji oraz pracy maszyn i pojazdów. <u>Wpływ na rośliny i zwierzęta.</u> W wyniku powierzchniowej eksploatacji złoża piasków, żwiru znaczny obszar ulegnie przekształceniu. Będzie to jednak przekształcenie czasowe, po jego wyeksploatowaniu przewidziana jest rekultywacja terenu w kierunku leśnym. Wyznaczone w planie tereny dla powierzchniowej eksploatacji surowców nie doprowadzą do defragmentacji siedlisk oraz korzyści ekologicznych. Działalność wydobywcza związana z eksploatacją kruszyw będzie miała wpływ na ewentualne płożenie gatunków ptaków chronionych. Będzie to oddziaływanie pośrednie, długoterminowe, negatywne. <u>Wpływ na gleby</u> Nastąpi bezpowrotne zniszczenie biologicznie czynnej warstwy gleby, zanik jej walorów produkcyjnych i zniszczenie warunków dla funkcjonowania dotychczasowych zbiorowisk roślinnych i warunków życia zwierząt towarzyszących. <u>Wpływ na powstawanie odpadów</u> Wykonywanie prac eksploatacyjnych będzie się wiązać z powstawaniem odpadów budowlanych. Prawidłowa organizacja systemu bieżącego gospodarowania odpadami oraz właściwa organizacja terenu eksploatacji, a także przestrzeganie zasad bezpieczeństwa pracy i postępowania z odpadami, wpłynie na minimalizację bezpośredniego oddziaływania odpadów na zdrowie i życie ludzi oraz na środowisko.

												Prace geologiczne realizowane są na podstawie ustaleń projektu prac geologicznych, w oparciu o plan ruchu zakładu wykonującego roboty geologiczne, sporządzony zgodnie z wymaganiami obowiązujących przepisów. Plan ruchu zakładu wykonującego roboty geologiczne określa szczegółowo przedsięwzięcia niezbędne w celu zapewnienia: bezpieczeństwa powszechnego, bezpieczeństwa pożarowego, bezpieczeństwa i higieny pracy pracowników zakładu, ochrony środowiska, zapobiegania szkodom i ich naprawiania. Zgodnie z wymogami ustawy Prawo wodne oraz aktów wykonawczych dotyczących jakości ścieków odprowadzanych do wód i do ziemi, jeżeli wody z wyrobiska będą odprowadzane do cieków wodnych lub akwenu powierzchniowego, powyższy fakt musi zostać uregulowany w pozwoleniu wodnoprawnym. Projekt zagospodarowania złoża, sporządza ubiegający się o koncesję na wydobywanie kopaliny ze złoża, na podstawie dokumentacji hydrogeologicznej z uwzględnieniem uwarunkowań techniczno-ekonomicznych. Projekt ten powinien określać zamierzenia w zakresie: ochrony złóż kopaliny, zwłaszcza przez ich kompleksowe i racjonalne wykorzystanie; technologii eksploatacji, zapewniającej ograniczenie ujemnych jej wpływów na środowisko. Szczegółowe wymagania jakim powinny odpowiadać projekty zagospodarowania złoża określone zostały w przepisach prawa. Zatem warunki dotyczące ochrony środowiska przyrodniczego zostaną należycie zabezpieczone. <u>Zasoby naturalne.</u> Nie przewiduje się zagrożeń dla zasobów naturalnych w obszarze opracowania. Są one chronione na mocy przepisów odrębnych. Dalsza powierzchniowa eksploatacja kruszyw, będzie prowadzona zgodnie z udzieloną koncesją i przepisami odrębnymi. W przewidywanych oddziaływaniach na cele i przedmiot obszaru chronionego krajobrazu, można wyróżnić: • oddziaływanie związane ze wzrostem zapylenia, hałasu i obciążenia dróg dojazdowych wraz z najbliższym otoczeniem, którymi będzie transportowany urobek, • oddziaływanie chwilowe i krótkoterminowe może być związane z pracą maszyn budowlanych przy wydobywaniu. Na czas tych działań należy liczyć się ze wzmożeniem krótkotrwałej emisji hałasu, wzmożonej emisji pyłu, spalin. Zakłada się, że po okresie pracy warunki środowiskowe wrócą do stanu pierwotnego.
KDD, KDL, KDG	+	-	-	0	0	-	-	0	0	0	+	Teren dróg publicznych na którym może nastąpić wzrost oddziaływania związanego z ruchem pojazdów osobowych i ciężarowych i zwiększenie z emisji hałasu i spalin.

+ prognozowane oddziaływania pozytywne,

- prognozowane oddziaływania negatywne,

? oddziaływania możliwe lecz niepewne ze względu na brak szczegółowych danych

0- brak oddziaływania

Sieć gazowa

Tereny położone w strefie ochronnej i kontrolowanej od gazociągu wysokiego ciśnienia - zagrożone ryzykiem awarii

Podstawa prawna: Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 26 kwietnia 2013 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie.

Przytoczona podstawa prawna reguluje odległości obiektów terenowych od gazociągu w zależności od średnicy gazociągu i ciśnienia w nim panującego. Dla gazociągów układanych w ziemi i nad ziemią powinny być wyznaczone, na okres eksploatacji gazociągu, strefy kontrolowane, których linia środkowa pokrywa się z osią gazociągu. W strefach kontrolowanych operator sieci gazowej powinien kontrolować wszelkie działania, które mogłyby spowodować uszkodzenie gazociągu. W strefach kontrolowanych nie należy wznosić budynków, urządzać stałych składów i magazynów, sadzić drzew oraz nie powinna być podejmowana żadna działalność mogąca zagrozić trwałości gazociągu podczas jego eksploatacji. Dopuszcza się, za zgodą operatora sieci gazowej, urządzenie parkingów nad gazociągami.

Sieć elektroenergetyczna

Tereny położone w strefie uciążliwości od linii i urządzeń elektroenergetycznych - zagrożone polami elektromagnetycznymi.

Sposoby zagospodarowania terenów przyległych do urządzeń elektroenergetycznych ustalają: Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. W sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów - Dz. U. Nr 192, poz. 1883, rozporządzenie

MOSiZN w sprawie szczegółowych zasad ochrony przed promieniowaniem szkodliwych dla ludzi i środowiska (Dz.U. 98.107.676) oraz Zarządzenie Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 28 stycznia 1985 r. *w sprawie szczegółowych wytycznych projektowania i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych*. Pierwszy z tych aktów prawnych ustala m.in. warunki przebywania ludzi w strefach ochronnych pierwszego stopnia, drugi określa minimalne odległości między przewodami elektroenergetycznych linii przesyłowych a zabudową.

Dla linii elektroenergetycznych wysokiego i średniego napięcia wskazane jest ustanowienie pasa technologicznego. W obszarze tym należy z uwagi na przekroczenia dopuszczalnych pól elektromagnetycznych wykluczyć lokalizowanie terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową oraz miejsc dostępnych dla ludzi.

11. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą, negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu oraz integralność tego obszaru.

Środowisko naturalne narażone jest na ciągłe zmiany w związku z działalnością człowieka. Niekiedy działalność ta może doprowadzić do nieodwracalnych przeobrażeń, dlatego ważne są działania zapobiegające nadmiernej eksploatacji środowiska, mogącej doprowadzić do zachwiania naturalnej równowagi i zdolności do regeneracji. Należy wprowadzać rozwiązania przyczyniające się do poprawy stanu środowiska. Dotychczasowe zmiany w środowisku przyrodniczym dotyczyły przede wszystkim zmian w pierwotnej szacie roślinnej, przebudowy ekosystemów oraz silnego przeobrażenia powierzchni ziemi i warunków wodnych. Użytkowanie i zagospodarowanie terenu gminy związane jest głównie z gospodarką rolną, funkcjonowaniem zabudowy wiejskiej, funkcjonowaniem zakładów przemysłowych branży meblarskiej. Dla utrzymania dużej różnorodności biologicznej i jej dalszego wzrostu, konieczne jest zachowanie wymogów ekologicznych w dominującej na omawianym terenie gospodarce rolnej. Obserwuje się w ostatnich latach zmiany w strukturze użytkowania ziemi, szczególnie wzrost powierzchni nieużytków i zatrzymanie trwającej przez szereg dziesięcioleci tendencji zamiany użytków zielonych w grunty orne. Tendencje te mimo, że niekorzystne gospodarczo, wpływają korzystnie na środowisko przyrodnicze. Mogą się one przyczynić do zachowania niszy ekologicznych w postaci zadrzewień śródpolnych, oczek wodnych, czy bogatych przyrodniczo łąk. Na terenie gminy należy dążyć do ustanowienia nowych obszarów i obiektów chronionych „mokre łąki”, „torfowisko”, a przede wszystkim uzupełnić zalesienia i doprowadzić do pełnej rekultywacji terenów o przekształconej powierzchni ziemi.

Zapisy dotyczące ochrony środowiska:

- wszystkie budynki powinny być docelowo podłączone do gminnej sieci kanalizacyjnej umożliwiające odprowadzenie ścieków sanitarnych w stopniu wystarczającym dla obsługi funkcji, plan dopuszcza realizację szczelnych zbiorników lub indywidualnych oczyszczalni ścieków,
- dopuszcza się alternatywne odnawialne źródła energii o mocy nie przekraczającej 100 kW z wykluczeniem elektrowni wiatrowych,
- zakłada się, że gospodarowanie odpadami oraz ich składowanie będzie zgodne z obowiązującymi przepisami oraz zasadami gospodarowania odpadami obowiązującymi w gminie Baranów,
- przy usuwaniu albo przemieszczaniu mas ziemnych w związku z realizacją inwestycji należy wprowadzić nakaz zagospodarowania warstwy próchnicznej ziemi jako biologicznie czynnej, np.: użytkowanie rolnicze, ogrodnictwo.
- brak możliwości realizacji inwestycji mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, z dopuszczeniem inwestycji celu publicznego w zakresie infrastruktury technicznej i komunikacji,
- zakaz budowy zakładów stwarzających zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi, a w szczególności zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej tj. zakładów o zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej oraz zakładów o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej.

12. Rozwiązania alternatywne w projektowanym dokumencie w zakresie celów i ochrony obszarów Natura 2000.

Ustalenia analizowanego dokumentu są wynikiem kompromisu pomiędzy wymogami ochrony środowiska, a koniecznością rozwoju urbanistycznego i społecznego gminy. Zaprezentowane rozwiązania są zgodne z

ustawodawstwem odrębnym, dokumentami planistycznymi obowiązującymi na terenie gminy i wykorzystując instrumenty planistyczne służące do zrównoważonego rozwoju gminy. W trakcie wyboru rozwiązań w planie dokonano analizy wariantowej planowanych rozwiązań. Wybór przyjętego rozwiązania wynikał z:

- dokonania zgodności przewidywanych rozwiązań opracowaniami ponadlokalnymi, (powiatowymi, wojewódzkimi) istotnymi z punktu widzenia projektowanego dokumentu,
- uwzględnienia wniosków złożonych do planu.

Plan nie wprowadza rozwiązań alternatywnych. Z wagi na proces legislacyjny, każdy może wnieść uwagi zarówno postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania na środowisko skutków realizacji planu jak i na etapie wyłożenia do publicznego wglądu.

13. Streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym.

Prognoza sporządzona jest na potrzeby projektu planu miejscowego. Przy sporządzaniu przedmiotowego opracowania wykorzystano metodę oceny skutków wpływu ustaleń planu na środowisko przyrodnicze, składającą się z dwóch etapów: analizy środowiska przyrodniczego, przeprowadzonej w sposób kompleksowy metodami kameralnymi oraz terenowymi (wizja w terenie), ocenę właściwą. Analiza skutków realizacji postanowień planu powinna objąć w szczególności:

- monitoring postępów w realizacji zadań wynikających z zasad ochrony środowiska ustalonych w planie oraz przepisach szczególnych,
- zasad modernizacji, rozbudowy, budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej określonych w planie,
- zasad zagospodarowania terenu przewidzianego planem zagospodarowania terenu w celu wskazania ewentualnego odstępstw, nieprawidłowości.

Realizacja ustaleń planu nie przyczyni się do powstawania oddziaływań transgranicznych z uwagi na położenie terenów w znacznej odległości od granic państwa. Obszar opracowania dotyczy miejscowości Mroczeń, Łęka Mroczeńska, Marianka Mroczeńska, Żurawiniec. Jest to obszar wysoczyzny zlodowacenia środkowopolskiego. Podłoże stanowią utwory trzeciorzędowe reprezentowane przez ily pstre – pliocenckie. Przedmiotowy obszar budują osady glacie oraz fluwiogalcyjne, których miąższość jest zróżnicowana. Osady czwartorzędowe reprezentowane są przez dwa poziomy glin morenowych o nieciągłej strukturze. Teren stanowi dorzecze Niesobu. Poziom wód gruntowych w przypowierzchniowych warstwach piasków i żwirów, zwierciadło wody zalega na głębokości od 0,5m do 8,0m. Poziom ten zasilany jest w drodze infiltracji wód opadowych, spływ wód odbywa się w kierunku zgodnym z nachyleniem terenu. Poziom wgłębny – międzyglinowy występuje w osadach piaszczysto-żwirowych o różnej granulacji i zróżnicowanej miąższości (10 – 30m). Większość terenu pokrywają pola uprawne oraz zbiorowiska traw. Warunki klimatyczne gminy Baranów kształtuje klimat przejściowy umiarkowany. Średnia roczna temperatura wynosi 9,2°C, najcieplejszym miesiącem jest lipiec (średnia temperatura 22,04°C), najchłodniejszym styczeń (średnia temperatura -0,96°C). Średni opad z wielolecia (1987-1996r) wynosi 508,73mm, maksimum opadowe przypada w sierpniu, a minimum w lutym. Średni opad w okresie wegetacyjnym wynosi około 317mm, a w półroczu zimowym 185mm. Długość okresu wegetacyjnego wynosi około 220 dni. Zaczyna się on ok. 20 marca i trwa do pierwszej dekady listopada. Obserwuje się przewagę wiatrów południowo-zachodnich i zachodnich, najmniej wiatrów wieje z północy. Dominują wiatry o niskich prędkościach, wiatry o największej sile obserwowane są w miesiącach styczniu oraz lutym (15m/s). Jakość powietrza atmosferycznego w punktach pomiarowych na terenie województwa wielkopolskiego (raport WIOŚ 2019) Ocena według kryteriów odniesionych do ochrony zdrowia

Dwutlenek siarki - nie stwierdzono przekroczeń dopuszczalnego poziomu substancji w powietrzu dla pomiarów 24-godzinnych. Maksymalne stężenia 24-godzinne wahały się od 14,5 do 55,1 µg/m³, nie stwierdzono również przekroczeń dopuszczalnego poziomu substancji w powietrzu dla pomiarów 1-godzinnych.

Dwutlenek azotu - nie stwierdzono przekroczeń dopuszczalnego poziomu substancji w powietrzu dla pomiarów 1-godzinnych. Również stężenia średnie roczne, które wahały się od 8,6 do 26,9 µg/m³, nie przekroczyły dopuszczalnego poziomu substancji. Pył PM₁₀ - nie stwierdzono przekroczeń dopuszczalnego poziomu dla 24-godzinnych stężeń pyłu PM₁₀ (najbliższy punkt pomiarowy w Ostrowie Wielkopolskim). Na żadnym stanowisku

nie odnotowano przekroczeń stężenia średniego rocznego pyłu PM10. Ołów - otrzymane stężenia średnie roczne wahały się od 0,002 do 0,05 µg/m³. W ocenie rocznej nie stwierdzono przekroczenia dopuszczalnego poziomu substancji. Benzen - w ocenie rocznej nie stwierdzono przekroczenia dopuszczalnego poziomu substancji. Tlenek węgla - w ocenie rocznej nie stwierdzono przekroczenia dopuszczalnego poziomu substancji. Arsen, kadm, nikiel i benzo(a)piren - na żadnym stanowisku pomiarowym nie odnotowano przekroczeń poziomów docelowych ustanowionych dla metali.

Walory krajobrazowe wynikają z ukształtowania zespołu zabudowy wsi objętej ochroną konserwatorską. Brak źródeł emisji spalin i będących źródłem hałasu. Realizacja celu ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotnych z punktu widzenia projektowanego dokumentu znajduje odzwierciedlenie w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Realizacja zabudowy i zagospodarowania terenu odbywać się będzie z wykorzystaniem istniejącej sieci kanalizacyjnej, wodociągowej.